

[Niels Helvog Petersen.]

at investere i fast ejendom. Jeg vil også nære stor skepsis til, om det er muligt at udforme en overgangsordning, der ikke betyder, at alle vil skynde sig at købe så meget fast ejendom som muligt, inden rentefradraget er endeligt afviklet. Der må altså gøre sig gældende en meget betydelig forhåndsskepsis, vel underbygget af alle hidtidige danske og udenlandske undersøgelser.

Endelig stilling kan man jo ikke tage, når man ikke kender forslagene, men jeg håber, at regeringen, og jeg vil henstille til regeringen, at den, når den præsenterer disse forslag, møder meget velforberedt med meget gennemarbejdede forslag, og at folketinget får tid til en meget grundig behandling af disse problemer, som vil have en lang række svært overskuelige virkninger for det økonomiske mønster her i landet.

Om skattespørgsmålene vil jeg i øvrigt sige, at vi glæder os over bemærkningerne om, at man vil gå videre med særbeskatningen inden for ægtefællesbeskatningen; det er problemer, vi i det radikale venstre har arbejdet stærkt for.

Af andre spørgsmål vil jeg fremdrage regeringens udtalelser om demokratisering og medbestemmelse inden for institutioner. Det er noget, der interesserer os. Men jeg vil så også helt overlade til socialdemokratiet selv at finde ud af, hvordan man internt skal ordne sig. Jeg vil sige, at medbestemmelsesproblemerne inden for den socialdemokratiske gruppe, som de er blevet demonstreret, anser jeg ikke for at være et lovgivningsanliggende.

Vi glæder os over, at man bebuder en diskussion om energispørgsmål, at vi får en debat på basis af en helhedsplan for de videregående uddannelser. Jeg kan om kulturpolitikken ikke lade være med at gøre den bemærkning, at det virker lidt pudsig på baggrund af den vældige debat, der har været om en vis film, at der står, det ikke skal være finkultur det hele. Det er faktisk nok heller ikke det indtryk, offentligheden har fået, hvilket jeg håber jeg kan sige uden af den grund at blive anset for at føre reaktionær og fordømmende tale.

I den helt aktuelle økonomiske situation er der en enkelt ting, som jeg vil komme noget ind på. Det var almindeligt ventet, at P-plan II skulle foreligge i løbet af — ja,

først var det vist august-september, siden blev det oktober, så blev det november, og nu er de seneste rygter, at den først skulle komme efter nytår. Jeg har forstået på, hvad økonomiministeren har sagt, at denne beklagelige forsinkelse er opstået på grund af erhvervenes overvejelser, fordi erhvervene gerne ville have mere tid til at vurdere materialet. I den anledning vil jeg spørge: hvilke erhverv er det, der på den måde forsinker behandlingen? Det er jo stærke, skal vi sige beskyldninger over for et så vigtigt dokument at sige, at det er løbet ind i forsinkelser på grund af ganske bestemte erhverv. Jeg synes, vi har krav på at få at vide, hvilke erhverv det er, der har forsinket arbejdet.

Om det helt aktuelle har man jo bebudet i løbet af dagen fremsættelse af nogle forslag. De var ikke fremkommet endnu, da jeg gik på podiet her, og vi kender derfor ikke forslagene. Så vidt jeg forstår, drejer det sig for det første om en kvotering af byggeriet; det er noget, der i hvert fald ikke egner sig for meget langvarig regulering. Derefter skulle det dreje sig om bemyndigelse for økonomiministeren til at iværksætte visse kreditpolitiske foranstaltninger. Vi er ikke klar over, om forslaget indebærer andet end en bemyndigelse til regeringen og ministeren. Vi er ikke klar over, om der er udarbejdet retningslinier for, hvorledes bemyndigelsen straks skal tages i anvendelse.

Jeg må nok på forhånd anmelde en vis skepsis over for virkningen af disse indgreb på det samlede private forbrug. Flytter man blot ikke låntagning fra ét sted længere ud på det sorte område? Men skepsis eller ikke: nævneværdig virkning på det private forbrug tror jeg ikke man skal regne med, da man jo altså også ser ud til at have opgivet de tidligere omtalte indgreb over for fast ejendom.

Vi har den opfattelse, at skal man gribe ind over for efterspørgselsudviklingen, så starter opgaven her i folketinget, så starter den over for de offentlige budgetter.

Regeringen fremlagde i august en foreløbig finansplan, og statsministeren har gang på gang hævdet, at dette var noget ganske særligt, at det var første gang, det var sket. Der er intet grundlag for det. Der er tidligere på tilsvarende tider af året fremlagt finansplaner, der var foreløbige, og der var intet i disse, der adskiller dem fra den nuvæ-